

der også tilfælde, hvor den værnepligtige på et tidligt tidspunkt, f.eks. efter 2 måneder, får meddelelse om, at han er udtaget til befalingsmand med for tiden 21 måneders tjeneste.

Efter stk. 3 anses ansættelsesforholdet for opsagt af den værnepligtige lønmodtager, der ikke underretter arbejdsgiveren efter stk. 1 og 2, og lønmodtageren har herefter ikke længere ret til at vende tilbage til sit arbejde. Ansættelsesforholdet anses for opsagt fra lønmodtagerens side til det tidspunkt hvor hjemsendelsen finder sted, uanset det varsel, der i øvrigt var gældende i ansættelsesforholdet. Fristerne i § 6 kan således af lønmodtageren anvendes som et lovligt forkortet opsigelsesvarsel.

Dette kan navnlig have betydning i forbindelse med det andet varsel – dvs. een måned før hjemsendelsestidspunktet. Lønmodtagere, som f.eks. funktionærer, kan have et længere opsigelsesvarsel end een måned, men forslaget sikrer, at der ikke i forbindelse med manglende underretning efter stk. 1 skal kunne opstå tvivl om retsforholdet mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren kan således ikke i givet fald forlange, at en lønmodtager skal vende tilbage til arbejdspladsen efter hjemsendelsen og fortsætte ansættelsesforholdet indtil det gældende varsel for opsigelse fra lønmodtagerens side er overholdt.

Det understreges, at der i stk. 1 er tale om det påregnede tidspunkt for genoptagelse af arbejdet. Normalt vil en værnepligtig – især een måned forinden – vide nøjagtigt, hvornår hjemsendelsen finder sted, men eventuelle ændringer heri, som følge af kortere tillægstjeneste eller lignende, forringer ikke den værnepligtige lønmodtagers retsstilling når blot arbejdsgiveren får underretning om udskydelsen.

Det understreges endelig, at den værnepligtige lønmodtager skal genoptage arbejdet umiddelbart efter afslutningen af værnepligten. Det påregnede tidspunkt for hjemsendelsen skal således være reelt og den værnepligtige lønmodtager kan ikke mere eller mindre vilkårligt selv fastsætte, hvornår arbejdet ønskes genoptaget og værnepligtsloven sluttet. Den værnepligtige lønmodtager skal dog naturligvis have den nødvendige tid til hjemrejse. Normalt vil han derfor skulle møde på arbejdet på 2. dagen efter hjemsendelsesdagen.

Forslaget indebærer i stk. 4, at den værnepligtige lønmodtager ved kortere indkaldelser end 5 måneder alene skal overholde de i stk. 1 angivne varslingsfrister, hvis varslerne kan afgives i løbet af værnepligtsperioden.

Kortere indkaldelser omfatter værnepligtstjeneste i det kommunale civilforsvar der varer henholdsvis 1 måned + 100 timer (K-tjeneste) og 11 uger (civilt arbejde). Forslaget omfatter tillige genindkaldelser og andre senere indkaldelser der typisk er så korte, at det tidlige varsel efter stk. 1 ikke kan afgives i løbet af værnepligtstiden. Bestemmelsen sikrer, at værnepligtige lønmodtagere ikke i sådanne tilfælde på forhånd har fortabt retten til fravær efter § 2.

Til § 7

For en del af de værnepligtige opstår der et særligt problem med hensyn til at kunne benytte retten til fravær efter § 2. Det gælder i første række de værnepligtige – i 1980 9,6 pct. – der efterkasseres, det vil sige som under tjenesten bliver erklæret uegnet til værnepligtstjeneste og som følge heraf hjemsendt før det planlagte tidspunkt.

På den ene side er de efterkasserede på mange måder en specielt hårdt ramt gruppe. På den anden side forekommer det ikke rimeligt – hverken overfor arbejdsgiveren eller den eventuelle vikar – hvis en værnepligtig, som måske kasseres umiddelbart efter indkaldelsen eller tidligt i løbet af værnepligtstiden, skulle have ret til uden varsel at vende tilbage til sit tidligere arbejde.

Forslaget indebærer i stk. 1, at den værnepligtige uden grundet ophold skal give arbejdsgiveren meddelelse om efterkassation eller andre fremrykkede hjemsendelser. Forslaget indebærer endvidere, at arbejdsgiveren bestemmer hvornår arbejdet genoptages, jfr. imidlertid bestemmelsen i stk. 2. Den værnepligtige er således på arbejdsgiverens anmodning forpligtet til f.eks. at genoptage arbejdet umiddelbart efter efterkassation eller fremrykket hjemsendelse.

Forslaget indebærer i stk. 2, at en værnepligtig som hovedregel tidligst har ret til at vende tilbage til arbejdet 4 måneder efter efterkassation eller andre fremrykkede hjemsendelser. I praksis skal en værnepligtig, der f.eks. kasseres 2 måneder efter påbegyndt tjeneste straks varsle sin tilbagekomst til arbejdsgiveren og har herefter ret til at vende tilbage til sit arbejde efter yderligere 4 eller i alt 6 måneders fravær. Hvis den værnepligtige allerede har afgivet varsel efter § 6, stk. 1, har han dog ret til at vende tilbage på det i forvejen forventede hjemsendelsestidspunkt, der er angivet i varslat.

Forslaget i stk. 3 indebærer, at hvis lønmodtageren ikke giver underretning efter stk. 1, anses ansættelsesforholdet for opsagt fra lønmodtagerens